

Downloaded via the EU tax law app / web

Privremena verzija

PRESUDA SUDA (sedmo vijeće)

8. svibnja 2024.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – članak 73. – Isporuke roba i usluga – Ulog u stvarima u obliku nekretnosti – Oporezivi iznos – Naknada – Dionice – Nominalna vrijednost – Emisijska vrijednost izdanja”

U predmetu C-241/23,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud, Poljska), odlukom od 24. veljače 2023., koju je Sud zaprimio 18. travnja 2023., u postupku

P. sp. z o.o.

protiv

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

uz sudjelovanje:

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,

SUD (sedmo vijeće),

u sastavu: F. Biltgen, predsjednik vijeća, A. Prechal (izvjestiteljica), predsjednica drugog vijeća, u svojstvu suca sedmog vijeća, i M. L. Arastey Sahún, sudac,

nezavisna odvjetnica: J. Kokott,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za P. sp. z o.o., J. Martini, *doradca podatkowy*,
- za Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie, J. Kazimierczak, *radca prawny*,
- za Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców, P. Chrupek, *radca prawny*,
- za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, M. Herold i U. Małecka, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9, svezak 1, str. 120.), kako je izmijenjena Aktom o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2012., L 112, str. 21.) (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između P. sp. z o.o. i Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie (direktor Porezne uprave u Varšavi, Poljska) (u daljnjem tekstu: žalbeno tijelo) u vezi s odbijanjem tog tijela da uzme u obzir odbitak iznosa poreza na dodanu vrijednost tog društva, navedenih na računima koje su društva W. i B. izdala u vezi s ulozima u nekretninama koje su ta društva unijela u temeljni kapital društva P.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člankom 73. Direktive o PDV-u nalaže se:

„U pogledu isporuke robe ili usluga, osim onih iz članka od 74. do 77., oporezivi iznos uključuje sve što čini naknadu koju je dobio ili će dobiti dobavljač u zamjenu za isporuku od kupca ili neke treće strane, uključujući i potpore izravno povezane s cijenom isporuke.”

4 Člankom 74. te direktive predviđa se:

„Kada porezni obveznik primjenjuje ili raspolaže robom koja čini dio njegove poslovne imovine ili kad robu zadržava porezni obveznik ili njegovi sljednici kada njegova gospodarska aktivnost prestaje, u skladu s člancima 16. i 18., oporezivi iznos je kupovna cijena predmetne robe ili slijepe robe ili, u odsustvu kupovne cijene, cijena troška utvrđena u vrijeme kad se odvija primjena, raspolaganje ili zadržavanje.”

5 Članak 80. navedene direktive glasi kako slijedi:

„1. Radi sprežavanja utaje ili izbjegavanja poreza, države članice mogu u svim sljedećim slučajevima poduzeti mjere kako bi osigurale da u pogledu isporuke robe ili usluga koje uključuju obiteljske ili ostale bliske osobne veze, te upravljačke, vlasničke, članske, financijske ili pravne veze kako ih definiraju države članice, oporezivi iznos bude tržišna vrijednost:

(a) kada je naknada niža od tržišne vrijednosti i primatelj isporuke nema puno pravo na odbitak u skladu s člancima od 167. do 171. i člancima od 173. do 177.;

(b) kada je naknada niža od vrijednosti na otvorenom tržištu i isporučitelj nema puno pravo na odbitak na temelju članka 167. do 171. i članka 173. do 177., a isporuka podliježe oslobodjenju na temelju članka 132., 135., 136., 371., 375., 376., 377., 378. stavka 2., 379. stavka 2. ili članka 380. do 390.c;

(c) kada je naknada viša od tržišne vrijednosti i dobavljač nema puno pravo na odbitak prema člancima od 167. do 171. i člancima od 173. do 177.

Za potrebe prvog podstavka, pravne veze mogu uključivati odnos između poslodavca i zaposlenika ili obitelji zaposlenika, ili bilo kojih drugih blisko povezanih osoba.

2. Kada države članice koriste mogućnost predviđenu stavkom 1., one mogu ograničiti kategorije dobavljača ili primatelja na koje se predmetne mjere primjenjuju.

[...]

Poljsko pravo

6 Članak 29.a Ustawe o podatku od towarów i usług (Zakon o porezu na robu i usluge) od 11. ožujka 2004. (Dz.U. iz 2011., br. 177., poz. 1054.), kako je izmijenjen (u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u), u stavku 1. predviđa:

„Oporezivi iznos, osim služeja iz stavaka 2. do 5., članka 30.a do 30.c, članka 32., članka 119. i članka 120. stavaka 4. i 5., predstavlja svako plaćanje koje kupac, primatelj usluga ili treća osoba izvrši dobavljaču robe ili usluga, zajedno s dotacijama, subvencijama i drugim istovrsnim doplatama koje izravno utječu na cijenu robe ili usluga koje isporučuje ili pruža porezni obveznik.”

7 Člankom 86. stavkom 1. tog zakona određuje se:

„Ako se roba i usluge koriste u svrhu oporezivih transakcija poreznog obveznika, porezni obveznici iz članka 15. imaju pravo odbiti iznos pretporeza od iznosa poreza koji su dužni platiti, osim u slučaju iz članka 114., članka 119. stavka 4., članka 120. stavaka 17. i 19. kao i članka 124.”

8 Članak 88. stavak 3.a. točka 4. podtočka (b) navedenog zakona glasi kako slijedi:

„3.a Računi i carinski dokumenti ne predstavljaju osnovu za odbitak od poreza koji se duguje i povrat razlike poreza ili pretporeza ako se:

[...]

4. u izdanim računima, ispravicima računima ili carinskim dokumentima:

[...]

(b) navode iznosi koji ne odgovaraju stvarnom stanju, u dijelu koji se odnosi na stavke u kojima su navedeni iznosi koji ne odgovaraju stvarnom stanju.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

9 P. je društvo koje je obveznik plaćanja PDV-a te čiji je temeljni kapital podijeljen na dionice.

10 Između kraja 2014. i početka 2015. društvo P. je povećalo taj kapital ulozima u stvarima društva W. i B. Konkretnije, ta su dva društva s društvom P. sklopila više ugovora čiji je predmet bio prijenos nekretnina koje im pripadaju i novčani ulog u zamjenu za dionice društva P. Tako je 3. listopada, 28. studenoga i 29. prosinca 2014. društvo P. sklopilo ugovore s društvom W. na temelju kojih mu je potonje društvo prenijelo 23 nekretnine i određeni novčani iznos u zamjenu za 4767, 1164 odnosno 7745 dionica koje je izdalo društvo P. Osim toga, 3. listopada i 28. studenoga 2014. društvo P. sklopilo je ugovore s društvom B. na temelju kojeg mu je potonje prenijelo dvije nekretnine i određeni novčani iznos u zamjenu za 2100 odnosno 133 dionica koje je izdalo društvo P. Tim se ugovorima određivalo da su naknada za uloge u stvarima u temeljni kapital društva P. dionice potonjeg, vrednovane po emisijskoj cijeni. Ta cijena iznosi 35 287,19 poljskih zlota (PLN) po dionici, odnosno oko 8123 eura. Kako bi utvrdile tu cijenu, stranke su se oslonile na vrijednost

uloženih nekretnina, kako ju je procijenila treća osoba s obzirom na tržišne cijene.

11 U svojim prijavama PDV-a za četvrto tromjesečje 2014. i za prvo tromjesečje 2015. društvo P. je uključilo iznos PDV-a i neto iznos iskazan na računima koje su izdala društva W. i B. i koji su izdani u vezi s ulogom nekretnina u temeljni kapital društva P. Ti iznosi izražunani su na temelju emisijske vrijednosti dionica društva P., koje su primljene kao naknada za ta ulaganja.

12 Odlukom od 28. ožujka 2017. prvostupanjsko tijelo, Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie (voditelj prvog poreznog ureda Varšave – Śródmieście u Varšavi, Poljska), smatralo je da oporezivi iznos PDV-a za uloge društava W. i B. u okviru povećanja temeljnog kapitala društva P. treba izražunati uzimajući u obzir nominalnu vrijednost njegovih dionica, koja iznosi 50 poljskih zlota po dionici, odnosno oko 11,50 eura, a ne emisijsku vrijednost, koja iznosi 35 287,19 poljskih zlota po dionici, odnosno oko 8123 eura. To je tijelo stoga dovelo u pitanje pravo društva P. na odbitak PDV-a koji se odnosi na navedene uloge i koji odgovara iznosu koji premašuje iznos izražunan na temelju nominalne vrijednosti dionica.

13 Odlukom od 30. lipnja 2017. žalbeno tijelo potvrdilo je odluku navedenog prvostupanjskog tijela nakon što je smatralo da iznosi navedeni na računima koje su izdala društva W. i B. i koji se odnose na uloge u nekretninama u temeljni kapital društva P. u zamjenu za dionice tog društva nisu u potpunosti u skladu sa stvarnim stanjem i da, stoga, na temelju članka 86. stavka 1. Zakona o PDV-u, oni društvu P. ne daju pravo na odbitak PDV-a. Prema mišljenju žalbenog tijela, naknadu koju su društva W. i B. primila u zamjenu za uloge u stvarima u temeljni kapital društva P. treba ocjenjivati na temelju nominalne vrijednosti dionica.

14 Presudom od 29. svibnja 2018. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Vojvodski upravni sud u Varšavi, Poljska) odbio je tužbu društva P. protiv odluke žalbenog tijela. Taj sud pozvao se osobito na članak 29.a stavak 1. i članak 88. stavak 3.a točku 4. podtočku (b) Zakona o PDV-u i utvrdio da naknada koju treba platiti subjektu koji unosi ulog u stvarima u društvo koje nije poduzeće ili poslovna jedinica poduzeća odgovara nominalnoj vrijednosti dionica koje je to društvo prenijelo tom subjektu kao naknadu za taj ulog.

15 Društvo P. podnijelo je žalbu u kasacijskom postupku protiv te presude pred Naczelnim Sędom Administracyjnim (Visoki upravni sud, Poljska), sudom koji je uputio zahtjev. Društvo P. međutim ostala smatra da je članak 29.a stavak 1. Zakona o PDV-u pogrešno protumačen u smislu da zahtijeva da se oporezivi iznos transakcije koja čini ulog u stvarima određuje na temelju nominalne vrijednosti dionica primljenih kao naknada. Pravilno tumačenje te odredbe zahtijeva da se za izražun oporezivog iznosa za predmetni ulog uzme u obzir emisijska cijena dionica. Taj bi se iznos, prema potrebi, trebalo umanjiti za vrijednost uloga u gotovini koje je društvo P. primilo u okviru transakcije uloga.

16 Sud koji je uputio zahtjev smatra da, u slučaju uloga u stvarima u zamjenu za dionice, kao prvo, tržišna vrijednost predmeta tog uloga ne može služiti za određivanje oporezivog iznosa PDV-a za taj ulog i, kao drugo, da se naknada sastoji od dionica tog društva.

17 S druge strane, taj sud smatra da Sud još nije raspravljao o pitanju je li za određivanje takvog oporezivog iznosa u takvom slučaju potrebno uzeti u obzir nominalnu vrijednost dionica ili, naprotiv, emisijska vrijednost u skladu s onim što su stranke ugovorile.

18 Sud koji je uputio zahtjev stoga ima dvojbe u pogledu načina na koji treba utvrditi oporezivi iznos PDV-a u ovom slučaju. U tom pogledu pojašnjava da nominalna vrijednost dionica koje su porezna tijela utvrdila kao oporezivi iznos očitito ne odgovara vrijednosti nekretnina koje su uložene u društvo P. i da su zbog te neravnoteže predmetne stranke u ugovorima o ulogu u stvarima u temeljni kapital ugovorile da naknadu za te uloge čine dionice društva P. koje su vrednovane po

emisijskoj cijeni. Potonji pristup omogućio bi uzajamnost predmetnih transakcija.

19 U tim je okolnostima Naczelny Sąd Administracyjny (Visoki upravni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li smatrati da naknadu koju je dobio ili će dobiti dobavljač u zamjenu za isporuku robe, o kojoj je riječ u članku 73. Direktive [o PDV-u], predstavlja nominalna vrijednost dionica koje se upisuju ili vrijednost po kojoj su dionice izdane, ako su stranke odredile da će naknadu predstavljati emisijska vrijednost dionica?”

O prethodnom pitanju

20 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li članak 73. Direktive o PDV-u tumačiti na način da oporezivi iznos za ulog u nekretninama prvog društva u temeljni kapital drugog društva u zamjenu za dionice potonjega treba odrediti s obzirom na nominalnu vrijednost tih dionica kada su ta društva ugovorila da će se naknada za taj ulog u temeljni kapital sastojati od emisijske vrijednosti dionica.

21 U tom pogledu, iz članka 73. Direktive o PDV-u proizlazi da oporezivi iznos uključuje sve što čini naknadu koju je dobavljač dobio ili će dobiti u zamjenu za isporuke robe i usluga.

22 Ta naknada ne mora nužno biti u novcu. Naime, ugovori o razmjeni kod kojih je protuvrijedba po definiciji nenovčana i transakcije kod kojih je protuvrijedba novčana s gospodarskog i trgovinskog stajališta dvije su istovjetne situacije s obzirom na Direktivu o PDV-u. Stoga, naknada za isporuku usluga ili robe može se sastojati od isporuke usluga ili robe i činiti njihov oporezivi iznos u smislu članka 73. te direktive (vidjeti u tom smislu presudu od 10. siječnja 2019., A, C-410/17, EU:C:2019:12, t. 35. i 36. i navedenu sudsku praksu).

23 Međutim, važno je da se isporuka robe ili usluga obavlja uz naknadu, odnosno da postoji izravna veza između isporuke robe ili usluga te da se vrijednost robe ili usluge koja je dana u zamjenu može izraziti u novcu. Takva izravna veza uspostavljena je kada između dobavljača i korisnika usluge postoji pravni odnos u okviru kojeg se razmjenjuju uzajamne vrijednosti, pri čemu naknada koju je primio dobavljač čini stvarnu protuvrijednost usluge pružene korisniku (vidjeti u tom smislu presudu od 10. siječnja 2019., A, C-410/17, EU:C:2019:12, t. 31. i 35. i navedenu sudsku praksu).

24 U ovom slučaju, društvo P. je provelo nekoliko povećanja svojeg temeljnog kapitala stjecanjem vlasništva nad nekretninama u vlasništvu društava W. i B. Naknada koju su ta društva primila za uloge svojih nekretnina u temeljni kapital društva P. odgovara dionicama društva P. koje je ono u tu svrhu izdalo.

25 Stoga postoji izravna veza između prijenosa tih nekretnina koje su izvršila društva W. i B. i dodjele dionica društva P. tim društvima. Osim toga, vrijednost dionica koje su prenesene navedenim društvima može se izraziti u novcu.

26 Što se tiče vrednovanja tih dionica u novcu, iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da se u poljskom pravu nominalna vrijednost dionica trgovačkog društva u biti definira kao vrijednost, po dionici, financijske i nefinancijske imovine koju su uložili članovi osnivači, kako je definirana u statutu društva. Ta vrijednost je, dakle, vrijednost svake dionice društva koju drže njegovi dioničari u trenutku njegova osnivanja i određuje se s obzirom na njihove uloge u to društvo u tom trenutku. Emisijska vrijednost dionice odgovara njezinoj vrijednosti u trenutku njezina izdavanja. Dakle, prilikom osnivanja društva, emisijska vrijednost dionice načelno je jednaka njezinoj nominalnoj vrijednosti. Međutim, vrijednost društva može se, tijekom njegova postojanja, povećati, kao što se

može i smanjiti, osobito s obzirom na njegovu aktivnost, tako da je vrijednost svake dionice tog društva veća, ili, suprotno, manja od njezine nominalne vrijednosti. Kada društvo žija se vrijednost dionica povećala nakon njegova osnivanja izda nove dionice, emisijska cijena općenito je viša od nominalne vrijednosti postojećih dionica kako bi se izbjeglo razvodnjavanje vrijednosti potonjih dionica.

27 Osim toga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da oporezivi iznos za isporuku robe u zamjenu za plaćanje žini naknada koju je porezni obveznik stvarno primio u tu svrhu. Ta protužinidba dakle predstavlja subjektivnu, naime stvarno primljenu vrijednost, a ne vrijednost procijenjenu prema objektivnim kriterijima (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2012., Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, t. 44. i navedenu sudsku praksu).

28 Ako se ne sastoji od novčanog iznosa koji su stranke ugovorile, ta vrijednost, da bi bila subjektivna, mora biti ona koju korisnik isporuke robe koja žini protužinidbu za neku drugu isporuku robe pripisuje robi koju namjerava nabaviti i koja odgovara iznosu koji je u tu svrhu spreman platiti (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2012., Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, t. 45. i navedenu sudsku praksu).

29 U ovom slučaju subjektivna vrijednost naknade za uloge u nekretninama odgovara vrijednosti novca koju su društva W. i B. dodijelile dionicama društva P. kada su ih prihvatile u zamjenu za te uloge u temeljni kapital potonjeg društva.

30 Pod uvjetom da to provjeri sud koji je uputio zahtjev, iz ugovorâ sklopljenih između, s jedne strane, društava W. i B. i, s druge strane, društva P. proizlazi da naknada za uloge u nekretninama – koje su do tada bile u vlasništvu društava W. i B. – u njegov temeljni kapital odgovara dodjeli određenog broja dionica žija je jedinižna vrijednost utvržena s obzirom na emisijsku vrijednost dionice. Iz toga slijedi da subjektivna vrijednost svake od tih dionica koje su društva W. i B. upisala prilikom tog povećanja temeljnog kapitala odgovara emisijskoj cijeni dionica.

31 Ta emisijska cijena, koja iznosi 35 287,19 poljskih zlota, odnosno oko 8123 eura, odgovara stoga vrijednosti u novcu koju su društva W. i B. stvarno ugovorila za svaku od dionica društva P.

32 Stoga, s obzirom na to da, s jedne strane, na temelju članka 73. Direktive o PDV-u, oporezivi iznos za nekretnine prenesene društvu P. treba utvrditi s obzirom na naknadu koju su u tu svrhu ugovorila i stvarno primila društva W. i B. i, s druge strane, da su društvo P. i ta društva ugovorila da se ta naknada sastoji od dodjele dionica društva P. po emisijskoj cijeni od 35 287,19 poljskih zlota po dionici, odnosno oko 8123 eura, tu emisijsku cijenu, a ne nominalnu vrijednost tih dionica, odnosno 50 poljskih zlota, odnosno oko 11,50 eura treba uzeti u obzir kako bi se odredio oporezivi iznos za prijenos tih nekretnina.

33 Ta ocjena nije dovedena u pitanje žinjenicom da su stranke u ovom slučaju odredile emisijsku vrijednost dionica nakon što je treća osoba procijenila tržišnu vrijednost uložениh nekretnina. Naime, kao što to u svojim ožitovanjima navodi Rzecznik Mažych i Źrednich PrzewsiŹbiorców (Posrednik za mala i srednja poduzeća, Poljska), ta ocjena svjedoži samo o žinjenici da su se te stranke dogovorile o uvjetima koji su analogni onima koji su se mogli dogovoriti s drugim strankama za prodaju takvih nekretnina na tržištu. To ne utječe na utvrženje prema kojem su stranke u glavnom postupku ugovorile da vrijednost predmetnih dionica odgovara emisijskoj vrijednosti.

34 Stoga žinjenica da ugovorena cijena odgovara tržišnoj cijeni ne dokazuje da je oporezivi iznos PDV-a određen na temelju objektivne vrijednosti umjesto subjektivne vrijednosti koju su te stranke stvarno ugovorile. Slijedom toga, stvarno ugovorena naknada za predmetne nekretnine, koja na temelju članka 73. Direktive o PDV-u žini oporezivi iznos PDV-a, određuje se uzimajući u

obzir broj dionica društva P., vrednovanih prema emisijskoj cijeni, koje su društva W. i B. mogla upisati.

35 Ocjena iz točke 32. ove presude nije dovedena u pitanje ni argumentom poljske vlade, iznesenim u njezinim očitovanjima, ni žalbenog tijela, kako proizlazi iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje, prema kojem nominalna vrijednost dionica određuje opseg imovinskih i neimovinskih prava i obveza dioničara društva. Naime, čak i ako je to slučaj, iz toga se ne može zaključiti da nominalna vrijednost odgovara naknadi ugovorenoj između stranaka s obzirom na to da se ugovorima koje su one sklopile na marginama predmetnog povećanja temeljnog kapitala propisuje da će se nove dionice izdate u zamjenu za ulog u nekretninama upisati po emisijskoj vrijednosti.

36 Međutim, kao što je to istaknula Europska komisija, to utvrđivanje oporezivog iznosa ne sprečava sud koji je uputio zahtjev da provjeri, uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti, odražava li vrijednost koju su stranke ugovorile stvarno gospodarsku i trgovačku stvarnost te je li ona rezultat zloporabe (vidjeti u tom smislu presudu od 10. siječnja 2019., A, C-410/17, EU:C:2019:12, t. 47. i navedenu sudsku praksu).

37 Osim toga, članak 80. Direktive o PDV-u izričito dopušta državama članicama da radi sprežavanja utaje ili izbjegavanja poreza, mogu u određenim slučajevima poduzeti mjere kako bi osigurale da u pogledu isporuke robe ili usluga koje uključuju obiteljske ili ostale bliske osobne veze, te upravljačke, vlasničke, članske, financijske ili pravne veze kako ih definiraju države članice, oporezivi iznos bude tržišna vrijednost.

38 Međutim, budući da ta odredba odstupa od pravila prema kojem oporezivi iznos čini naknada koju je porezni obveznik stvarno primio u tu svrhu, treba je usko tumačiti. Tako je presuđeno da su uvjeti primjene utvrđeni u navedenoj odredbi iscrpno navedeni i stoga nacionalno zakonodavstvo ne može na temelju te iste odredbe predvidjeti da je oporezivi iznos tržišna vrijednost transakcije u slučajevima različitima od onih koji su u njoj navedeni (presuda od 19. prosinca 2012., Orfey, C-549/11, EU:C:2012:832, t. 47. i navedena sudska praksa).

39 Međutim, u ovom slučaju nijedan element iz spisa kojim Sud raspolaže ne upućuje na to da emisijska vrijednost dionica proizlazi iz zloporabe ili da je Republika Poljska poduzela mjere na temelju članka 80. Direktive o PDV-u i da su one primjenjive.

40 S obzirom na sva prethodna razmatranja, sudu koji je uputio zahtjev valja odgovoriti tako da članak 73. Direktive o PDV-u treba tumačiti na način da oporezivi iznos za ulog u nekretninama prvog društva u temeljni kapital drugog društva u zamjenu za dionice potonjega treba odrediti s obzirom na emisijsku vrijednost tih dionica kada su ta društva ugovorila da će se naknada za taj ulog u temeljni kapital sastojati od te emisijske vrijednosti dionica.

Troškovi

41 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (sedmo vijeće) odlučuje:

Članak 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Aktom o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju,

treba tumačiti na način da:

oporezivi iznos za ulaganje nekretnina koje izvršava prvo društvo u temeljni kapital drugog društva u zamjenu za dionice potonjega treba odrediti s obzirom na emisijsku vrijednost tih dionica kada su ta društva ugovorila da će se naknada za to ulaganje u temeljni kapital sastojati od te emisijske vrijednosti dionica.

Potpisi

*Jezik postupka: poljski